

Et liv i Danmarks fortid

Jeg læser da en bog en gang imellem og spiller lidt bordtennis, men ellers handler mit liv om arkæologi.

Orla Madsen smiler og ser slet ikke ud til at være ked af, at hans tilværelse er kommet til at dreje sig om Danmarks fortid.

Siden han i 1985 blev færdig med sin uddannelse, har han været fast tilknyttet Horsens Museum. På papiret er han ikke fastansat, men hyres fra opgave til opgave. Og det har så meget sig sådan, at det har givet ham arbejde på næsten fuld tid.

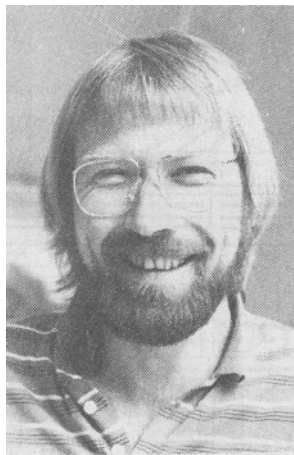
- Alt i alt har jeg vel kun været arbejdsløs i fire-fem måneder, anslår han.

Orla Madsen, som i dag er 33 år, kommer fra Skanderborg-egnen og har - bortset fra en meget kort periode - boet i området.

- Da jeg havde fået min studenter-eksamen, overvejede jeg selvfølgelig, hvad jeg ville være. Tankerne gik i retning af læge eller tandlæge. Men i første omgang tog jeg nu - ligesom mange af mine kammerater - et sabbat-år.

Problemet var blot, at Orla Madsen ingen penge havde. Så han kunne ikke følge kammeraterne udenlands. I stedet valgte han at begynde på arkæologi-studiet. Fortiden interesserede ham, og det kunne være meget rart et års tid at stifte nærmere bekendtskab med emnet.

- Men jeg blev hængende, siger han. Da jeg først var kommet i gang, blegnede tankerne om læge eller tandlæge. Jeg faldt godt til på Moesgaard, hvor Århus Universitets arkæologiske institut er placeret, og det blev mere og mere spændende med arkæologien.

Orla Madsen.

DAGENS PORTRÆT

Selv mener Orla Madsen, at interessen fra fortiden stammer fra hans forældre.

- De var flinke til at tage mig med på museer, og jeg har da også oplevet eventyret, når vi på jorderne til det husmandssted, hvor vi boede, fandt bl.a. stenøkser.

Eventyret fortsatte, da Orla Madsen var begyndt at læse. Han blev som forholdsvis ny studerende koblet på udgravningerne i Illerup Ådal, hvor nogle af de rigeste fund herhjemme er gjort. I en tre-årig periode delte Orla Madsen sin tid ligeligt mellem udgravningerne og studierne: Et halvt år i Illerup Ådal, et halvt års læsning.

I 1985 kunne han afslutte sit studium - og var kun en uge efter afsted på sin første udgravning for Horsens Museum, nemlig ved Nørre-marksgård nær Bygholm.

- Jeg var svineheldig, konstaterer Orla Madsen i

dag. Det er i dag meget vanskeligt for arkæologer at få arbejde. Men takket være kontakten med Horsens Museum har jeg holdt skindet på næsen. Og så er det i øvrigt en god arbejdsplads, fordi medarbejderne får overladt ansvaret for deres egne områder.

Gennem årene er det blevet til mange opgaver. Orla Madsens fagfæller fremhæver udgravningerne i Søndervang ved Bjerre, hvor hans resultater helt ændrede opfattelsen af begravelses-skikke i 600-900 årene. Selv nævner han de sidste års arbejde på Hedegaard-udgravningen ved Nr. Sne-de som en af de helt gode oplevelser. Her er der gjort fund, bl.a. af et romersk bronzekar, der ikke kan kaldes andet end enestående.

- Det handler meget om at få sin nysgerrighed stillet, siger Orla Madsen. Og så er det lidt af et detektiv-arbejde. Jeg holder af at tolke fundene - ligemeget om det er et stykke guld eller nogle potteskår. Det er et arbejde, der bringer en lidt nærmere på fortidens danskere, end man kan komme via de skrevne kilder.

Netop det med at tolke og fortælle om fundene tager meget tid. Derfor er arbejdsdagen ikke slut, når skovlen bliver stillet til side i en udgravning. Næh, der skal tegnes og skrives bagefter. Og så bliver det nemt til et liv, der ikke handler om ret meget andet end arkæologi.

Kun en ting kan virkelig konkurrere med arkæologien - og det er Orla Madsens familie: Hustruen Jonna Kortegaard og de to børn Birgitte (11 år) og Christian (5 år). De er konkret nutid - og så må fortiden vige. (ch-r)